25/12/2020

Χριστούγεννα στην Ορεστιάδα: Ο Χριστός ήλθε για να μείνει

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Στην συνείδηση του ελληνικού λαού, παρά το βαρύ κλίμα που δημιουργεί η πανδημία και οι περιορισμοί στις εορταστικές συνήθειες του Αγίου Δωδεκαημέρου, η εορτή των Χριστουγέννων, ο ερχομός και η παρουσία του Υιού και Λόγου του Θεού στην ανθρωπότητα, παραμένει ένα μοναδικό και ξεχωριστό γεγονός, διότι ο Χριστός δεν έρχεται στη γη σαν επισκέπτης να μας χαιρετήσει ευγενικά και αθόρυβα να φύγει αλλά έρχεται για να μείνει μαζί και να δώσει προοπτική, όραμα,

παρηγοριά και ελπίδα στα αδιέξοδα του κόσμου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός επί τη εορτή των Χριστουγέννων ιερούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Θεοδώρων Ορεστιάδος.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός γράφει στην Χριστουγεννιάτικη Εγκύκλιό του:

«Ὁδεύοντες ἐπί τά ἴχνη τῶν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς Μάγων καί ὅπως ἐκεῖνοι προσανατολισμένοι ἀπό τόν λαμπρό Ἀστέρα τῆς κατά Θεόν ἐλπίδος ἀξιωθήκαμε καί φέτος νά φθάσουμε στή Βηθλεέμ καί νά προσκυνήσουμε τόν Σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ. Γιά πολλούς ἡ πορεία ἦταν μακρά καί ἐπίπονη. Διά μέσου νυκτός, ἀμφιβολιῶν καί πειρασμῶν, δοκιμασιῶν καί θλίψεων, πού προκάλεσε ἡ ἐνεστῶσα ἀπειλή τῆς βροτοκτόνου πανδημίας, ἡ ὁποία ἀνέτρεψε ἀπό τή μία μέρα στήν ἄλλη τήν πορεία τῶν ἀνθρώπων καί κατακρήμνισε τόν Πύργο τῆς Νέας Βαβέλ, πού τόσο ἐγωϊστικά ἔκτιζε ὅλα αὐτά τά χρόνια ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος.

»Ἀλλ' ἰδού «ὑπερεπερίσσευσε» ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καί «ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως». Ὑπό τό φῶς δέ τοῦτο ἀνασκοποῦντες τήν πορεία μας, τίς περιστάσεις καί τά γεγονότα τῆς ζωῆς μας καί τοῦ κόσμου δέν ἀποροῦμε ἀλλά

βρίσκουμε ἐξήγηση γιά ὅλα αὐτά τά βασανιστικά ἐρωτήματα, πού μᾶς ἀπασχολοῦν.

»Ἄν ἡ ἁμαρτία, ἡ παρακοή καί ἡ πτώση τῶν πρωτοπλάστων ἔγινε ἡ αἰτία νά ἀνταλλάξει ὁ Θεός τήν θεία μακαριότητα καί μεγαλοσύνη πρός τήν ἀνθρώπινη ἀθλιότητα, δέν εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς ἡ ἁμαρτία, ὑπεισερχόμενη εἰς τήν ζωή τοῦ κόσμου καί ἑνός ἑκάστου ἀπό ἐμᾶς, ἀπεργάζεται ὅλα ἐκεῖνα τά δεινά, ἀπό τά ὁποῖα ὑποφέρουμε. Καί ἄν, διά τήν σωτηρία μας, ἔπρεπε αὐτός ὁ Ἅγιος Θεός νά διέλθῃ διά πειρασμῶν καί θλίψεων καί δή μέχρι θανάτου, θανάτου δέ Σταυροῦ, εἶναι συνακόλουθο, νά μετέχουμε καί ἡμεῖς τῶν πειρασμῶν Ἐκείνου, τοῦ πόνου, τῶν θλίψεων και τοῦ Πάθους.

»Πολύ περισσότερον ὅμως ἀπό τήν ἀποκάλυψη τῶν βαθύτερων αἰτίων τῆς δικῆς μας ἀνθρωπίνης περιπετείας καί κακοδαιμονίας καί τῆς ἐξηγήσεως τῶν περί ἡμᾶς συμβαινόντων, ἡ ἁγία Νύξ τῶν Χριστουγέννων φέρει πρός τόν κόσμο καί πρός ἕνα ἕκαστο ἀπό ἐμᾶς τό χαρμόσυνο τοῦτο ἄγγελμα: ὅτι «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν».

»Ὄντως «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν» καί τό ὄνομα Αὐτοῦ εἶναι «Ἐμμανουήλ», πού σημαίνει ὅτι ὁ Θεός εὑρίσκεται ἐν μέσῳ ἡμῶν, ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν καί πλησίον ἑνός ἑκάστου ἀπό ἐμᾶς. Πᾶν ὅ, τι ἐμεῖς σκεπτόμεθα καί αἰσθανόμεθα καί πράττουμε, πᾶν ὅ, τι συμβαίνει περί ἡμᾶς, τά πάντα γίνονται ἐνώπιον τῆς θείας Παρουσίας.

»Πῶς εἶναι δυνατόν λοιπόν νά κατισχύσῃ ἡ ἁμαρτία καί νά θριαμβεύσουν ὅλα ὅσα προέρχονται ἀπό τήν ἁμαρτία, ἡ ἀδικία, ἡ βία, ἡ κακία, τά δεινά, ὁ θάνατος; Ὅταν μάλιστα ἀναλογισθοῦμε, ὅτι ὁ Θεός τῆς Νυκτός τῶν Χριστογέννων, ὁ ἐρχόμενος πρός ἐμᾶς, εἶναι Θεός τῆς ἄκρας συμπαθείας και συγκαταβάσεως, Θεός ἐλέους καί οἰκτιρμῶν, ὁ Ὁποῖος δέν θέλει τόν θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλά τήν ἐπιστροφή καί τήν σωτηρία του, Θεός δεχόμενος μετανοίας δάκρυα, Θεός εὐσπλαχνίας καί φιλανθρωπίας; Μηκέτι, λοιπόν, μνημονεύετε τῶν θλίψεων. «Μή ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδέ δειλιάτω». Στή Φάτνη τῆς Βηθλεέμ ὑπάρχει Χάρις καί Σωτηρία γιά ὅλους, ὅτι «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν».

»Ἔχοντες διαρκῶς πρό ὀφθαλμῶν τήν παρήγορον μέν ἀλλά καί φλέγουσαν πραγματικότητα τῆς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν συνεχοῦς Παρουσίας τοῦ Θεοῦ, ἄς φροντίσουμε νά ρυθμίσουμε τίς ἐπιλογές, τά αἰσθήματα καί τίς πράξεις μας, τήν ζωή μας ὁλόκληρη, συμφώνως πρός τόν Νόμον τοῦ Χριστοῦ. Ὑπό τό φῶς τῶν ἀνεωγμένων Οὐρανῶν τῶν Χριστουγέννων, ἄς ἐπανεξετάσουμε τήν πορεία μας καί ἄς ἐπιχειρήσουμε ἐκ νέου νά εὐθυγραμμίσουμε αὐτή πρός τό Θεῖο θέλημα καί νά συντονίσουμε τά βήματα μας πρός τά βήματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀγάπησαν καί ἀκολούθησαν τόν Ἰησοῦ. Στήν πορεία αὐτή δέν θά εἴμεθα μόνοι. Θά εἶναι «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν».

»Ἑδραιωμένοι πάνω στήν βεβαιότητα αὐτή, ὅτι «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν», ἄς ἑορτάσουμε μέ ἐλπίδα τήν ἁγία και μεγάλη ἡμέρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας. Ἄς συνεορτάσουμε, ὡς ἀδελφοί, ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ. Ἄς συγχωρήσουμε ἀλλήλους καί ἀλλήλων τά βάρη ἄς βαστάσωμεν. Ἄς πρυτανεύσῃ ἐν ἡμῖν ἡ εὐδοκία, τό καλόν φρόνημα, ἡ καλή θέληση. Ἄς παραμείνουμε εἰλικρινεῖς, ἀγαθοί, ἔντιμοι εἰς ἀλλήλους καί ἀλληλέγγυοι, οὐδέ πρός στιγμήν λησμονοῦντες ὅτι ὁσάκις ἀδικοῦμε τόν ἀδελφό μας ὑπονομεύουμε καί τόν Χριστό προδίδουμε. Μόνον ἔτσι ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη τῶν Χριστουγέννων θά βασιλεύσουν στίς καρδιές μας καί στό κόσμο ὁλόκληρο.

»Ἡ ἀπροσδόκητη πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ γιά τόν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ γίνεται εὐκαιρία προβληματισμοῦ πάνω στά τρέχοντα θέματα τῆς καθημερινότητας ὑπό τό πρίσμα τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς. Εὐκαιρία προβληματισμοῦ γιά τήν ἀβεβαιότητα τῶν δεδομένων τῆς ζωῆς πού τόσο εὔκολα ἀνατρέπονται ἀπό τήν μία μέρα στήν ἄλλη. Εὐκαιρία προβληματισμοῦ γιά τήν ἀξιολόγηση τῶν ἀγαθῶν πού πλουσιοπάροχα μᾶς προσφέρει ὁ Θεός, καί τά ὁποῖα συνήθως δέν ἐκτιμοῦμε, ὅταν τά ἔχουμε, ἀλλά συνειδητοποιοῦμε τήν ἀξία τους ὅταν τά στερούμεθα, ὅπως ἡ ὑγιεία. Εὐκαιρία προβληματισμοῦ γιά νά ἀναγνωρίσουμε τελικά ὅτι ὅλα καί ὅλοι εὑρισκόμεθα στά χέρια τοῦ Δημιουργοῦ, τόν Ὁποῖο Μόνον θά πρέπει νά ἐμπιστευόμεθα. Γι' αὐτό ἡ πανδημία αὐτή εἶναι ἀφορμή γιά περισσότερη προσευχή, περισσότερη μετάνοια, περισσότερη ἀλληλεγγύη, περισσότερη ἀγάπη καί περισσότερη προσφορά πρός τόν δοκιμαζόμενο συνάνθρωπό μας. Εἶναι εὐκαιρία μέσα ἀπό αὐτή τή θλίψη νά ἀναζητήσουμε τόν Θεό, πού εἶναι ἀνάμεσά μας, γιά νά γεννηθῇ στίς καρδιές μας καί νά φωτίσῃ μέ ἐλπίδα καί προσδοκία τή ζωή μας...».